

วชิราวุธวิทยาลัย
 อักษรศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

กำหนดออก ปีละ ๒ ฉบับ ภาคการศึกษาละ ๑ ฉบับ

อัตราค่าบำรุง ปีละ ๒๐ บาท (รวมค่าส่ง) จำหน่ายปลีกเล่มละ ๑๐ บาท

ผู้ประสงค์จะบอกรับเป็นสมาชิก ติดต่อแจ้งความจำนงค์ได้ที่ผู้จัดการวารสาร

สำนักงานคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

โทรศัพท์ ๒๔๒๕๖-๑

อักษรศาสตร์
ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

วารสารทางวิชาการของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ณ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่วิชาการในแขนงอักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นสำคัญ และเพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่ การค้นคว้าวิจัยของอาจารย์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อีกประการหนึ่ง

ศาสตราจารย์ ดร. อุดล วิเชียรเจริญ ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. เสรีน ปุณณะหิตานนท์

นฤมิตร สอดสุข บรรณาธิการ

ดำรง วงศ์อุปราช บรรณาธิการฝ่ายศิลป์

วิบูลย์ ธีสุวรรณ บรรณาธิการฝ่ายผลิต

วัลยา ขวัญใจ ผู้จัดการ

จิระพรรณ โมราภบ กองบรรณาธิการ

ประยูร ดาศรี และกองจัดการ

พิทักษ์ เขาว์ดำรงค์

มนวิภา เจียจันทร์พงษ์

กรรณิกา จรรย์แสง

สมพร รัตนวิจิตร

เจิม ชุมเกต

ผะอบ นะมาตร

วัลยา ขำขวัญยืน

สุทธิวรรณ ไทยศิริ

เออน เล่งเจริญ

อักษรศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ณ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	
บทวิเคราะห์เรื่องคำนิยมที่เปลี่ยนไป : จากลูกผู้ชายของ “ศรีบูรพา” ถึง ดร. ลูกทุ่งของ “บุญเหลือ”	ดร. วิภา กงกะนันท์ ๑
อุดมการณ์ของชาติไทย : ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	ดร. สมพงศ์ ชูมาก ๑๕
ปรัชญาจีน : เต๋า เตอะจิง	ปรีชา ช่างขวัญยืน ๔๓
คนไทยกับประวัติศาสตร์	พัฒน์พงศ์ ประคัลภ์พงศ์ ๗๑
ประเทศกับการก่อการร้าย :	
การศึกษาเบื้องต้นกรณีประเทศไทย	ผศ. ดร. มนูญ วัลยะเพ็ชร ๕๑
ศิลปจีน : หยกและเครื่องเคลือบ	ประพันธ์ ศรีสุตา ๕๕
ภารกิจของมหาวิทยาลัยด้านการทะนุบำรุง และสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม :	
ศึกษาระดับประเทศไทย	ดำรง วงศ์อุปราช ๑๐๖
เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ :	
การออกเสียง ความหมายและจำนวน	กษมา อุทัยภัตรากร ๑๑๔
การปฏิรูปการศึกษาในจีนแดง	ดร. ไมตรี เต๋นอุคม ๑๓๘
ไร่พลัง : เรื่องสั้นฝรั่งเศส	กรรณิกา จรรย์แสง ๑๔๘

บทบรรณาธิการ

วารสารอักษรศาสตร์ ฉบับนี้ไม่ได้มีแนวเรื่องแนวหน้งแนวใดโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ดี นำหนักของบทความได้ออกมาในรูปของเรื่องราวที่เกี่ยวกับประเทศไทยและประเทศจีนเป็นส่วนใหญ่ จึงอาจกล่าวได้ว่าวารสารอักษรศาสตร์ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่องไทย-จีน แม้ว่าบทความแต่ละชิ้นจะมีได้มีความสัมพันธ์กันโดยตรง กล่าวคือมิได้พิจารณาเปรียบเทียบสาระสำคัญของเรื่องเดียวกันก็ตาม แต่บทความดังกล่าวก็ได้ครอบคลุมสิ่งต่างๆ อันเป็นสาระสำคัญในบางแง่บางมุมไว้ได้มากพอสมควร

เหตุผลประการหนึ่งที่วารสารอักษรศาสตร์ได้ออกมาในแนว ไทย-จีน ก็ด้วยได้พิจารณาเห็นว่า ปัจจุบันประเทศจีนได้ทวีบทบาทอันสำคัญมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ ซึ่งมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อประเทศไทย จึงนับว่ามีความจำเป็นที่เราจะต้องพยายามศึกษาและเรียนรู้เรื่องราวของประเทศเพื่อนบ้านที่สำคัญประเทศนี้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องกับความเป็นจริงและปราศจากอคติ โดยทั่วไปได้มีการศึกษาเกี่ยวกับประเทศจีนในทางสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะทางด้านการเมืองเป็นสำคัญ แต่บทความเกี่ยวกับจีนในวารสารอักษรศาสตร์ฉบับนี้

เน้นหนักไปในทางมนุษยศาสตร์ ซึ่งก็คงจะเป็นประโยชน์บ้าง อย่างน้อยก็เป็นการเติมช่องว่างของการศึกษาเกี่ยวกับจีนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศไทยเราก็นับว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจศึกษาเรื่องราวต่างๆ อีกมากอย่างไม่มีวันจบสิ้น และอีกเช่นกันวารสารอักษรศาสตร์ฉบับนี้จึงได้มีบทความที่ศึกษาถึงเรื่องของประเทศไทยในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน

บทความส่วนใหญ่ในวารสารอักษรศาสตร์ฉบับนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นบทความทางวิชาการที่ไม่มีลักษณะก้าวหน้าหากมองจากทัศนะของความคิดแบบคนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดีก็น่าจะเป็นประโยชน์ที่จะได้มีการตีแผ่ความคิดในทุกๆ ด้านให้ปรากฏ อันจะเป็นการแลกเปลี่ยนทัศนคติของกันและกัน เพื่อแสวงหาจุดร่วมของการอยู่ร่วมกันภายใต้หลักของสามัคคีธรรมในสังคมเป็นสำคัญ จึงหวังว่าเป็นประโยชน์อยู่บ้างในแง่

นอกจากนี้ยังมีบทความทางด้านอักษรศาสตร์อื่น ๆ ประกอบด้วย ทั้งนี้ด้วยความประสงค์ที่จะให้มีขอบเขตกว้างขวางทางวิชาการทั้งในด้านอักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์เป็นสำคัญ

บรรณาธิการ

